

VYVOLÁVÁNÍ NEKULTURNÍ POPTÁVKY

*„Můj lide. Ti, kteří řídí tvé kroky, jsou svůdci a matou cestu tvého putování!“
(Izajáš: 3, 12)*

Kulturní poptávku lze vyvolat reprodukcí (výrobou) kulturních hodnot (objevů, vynálezů, uměleckých děl atp.).

Nekulturní poptávku lze vyvolat dvojitým způsobem:

A/ vyvoláním chtivosti (např. klamavou reklamou) po nekulturním produktu (po zbytečné či škodlivé falešné hodnotě)

B/ vyvoláním závislosti na nekulturních produktech (omamných látkách, lécích, hazardech, zvrácenostech atp.)

Vyvolávání nekulturní poptávky (AB) je v principu možné jen v prostředí tzv. „volného trhu“.

Volný trh umožňuje na jedné straně vydírání, na druhé straně marnotratné zneužívání přírodních zdrojů (pozemků a surovin) k výrobě nekulturního zboží, či jen k manipulaci s nimi, např. ničením orné půdy (kontaminací, asfaltem, betonem, jedovatými či komunálními odpady atp.), lesů a pralesů i s lovnou zvěří, vodních zdrojů (narušením cirkulace podzemních vod, kontaminací studní, řek i moří) atp. Přírodní zdroje jsou ničeny zpravidla z konkurenčních důvodů, zejména s cílem centralizace veškeré produkce v rukou „žáby na prameni“. Chceme-li mít obyvatelstvo závislé na centrálním zdroji (vody, obilí atp.) musíme ostatní zdroje (decentrální) nějak zlikvidovat.

Volný trh umožňuje také vyvolávání závislosti na monopolní produkci. Např. lze do cigaret, či do vyráběného nápoje přimíchávat návykové látky, na jejichž hledání již léta pracuje totalitní chemický výzkum. Chce-li mít např. farmaceutický průmysl zaručen trvalý odbyt své produkce, nesmí svými léky uzdravovat, ale naopak systematicky podlamovat lidské zdraví (vyvolávat chronická onemocnění vedlejšími účinky svých léků atp.). Může se také starat o vývoj nových nemocí a vyvolávat jejich epidemie či pandemie očkováním, kontaminací potravin (různými stabilizátory, barvivy, desinfekcemi aj.), kontaminací půdy, vody, vzduchu aj.

Velice silnou motivací je zde také obava totalitních elit z tzv. „populační exploze“. V úsilí o systematické snižování počtu současné populace se může jevit jako nejhumánnější např. chemický útok na plodnost mužů a žen, jako nejdrastičtější občanská či jiná válka...

Po listopadu 1989 jsou v ČR „doktoři“ (název „lékaři“ se tu ostýcháme použít) placeni nikoli za to, že nic nedělají (protože jsou lidé v jejich obvodu zdraví), ale naopak podle množství výkonů. Takto zainteresovaný doktor již neuvažuje zdravotnický, ale ekonomický! Stal se podnikatelem, jehož prosperita závisí na co nejvyšší nemocnosti, nikoli na zdraví obyvatelstva. Pacient pro něho již není nemocným člověkem, ale příležitostí k výdělku. Nemoc tak zajišťuje tržní poptávku, kterou je třeba udržovat a zvyšovat, kvůli trvalému odbytu zboží, jímž jsou služby pana doktora a léky. Tzn., že doktor musí své podnikatelské záměry sladit s již zmíněnými zájmy farmaceutického průmyslu. Pokud by své pacienty uzdravoval, nutně by zkrachoval. Smí jim pouze dočasně ulevovat, aby k němu neztratili důvěru. Tím se mění i zaměření jeho odborné kvalifikace, takže je otázkou, bude-li umět nová generace doktorů vůbec uzdravovat, až staří lékaři vymřou.

Tak je tomu se vším, co se stane předmětem volného trhu...

Obdobně lze nekulturní poptávku uměle vyvolávat také v jiných oborech lidské činnosti, např. ve školství, vytlačněním kulturní nabídky nabídkou falešných hodnot (ideologií). Také učitel, zainteresovaný na co nejvyšším počtu žáků, již neuvažuje pedagogicky, ale ekonomicky! Jeho prosperita nezávisí na rozvíjení zdravého rozumu žáků, kteří by se tím na poli lidského poznávání osamostatnili, ale na vyplachování jejich mozků neplodnými teoriemi. Aby učitel ekonomicky prosperoval, musí ze svých žáků udělat celoživotní příležitosti k výdělku (odtud např. tzv. „universita třetího věku“ atp.). Tak žádá volný trh!...